

ABONAMENTUL:
PE AN 3 COR. 20 FIL.
" 1/2 " 1 " 60 "
" 1/4 " — " 90 "

IN STREINĂTATE:

PE AN 6 FRANCI.
" 1/2 " 3 "
—

Numeri singuratici se vând
în Cluj cu 5 fileri, în alte
locuri cu 6 fileri.

Răvașul

INSERȚIUNILE
se plătesc după mări-
mea locului ce ocupă;
fiecare cm. □ costă o-
dată 10 fil., de 2 ori
8 fil., de 3 și mai multe
ori 6 fileri.

—o—

ADRESA:
„RĂVAȘUL”
CLUJ, — KOLOZSVÁR
6. JÓKAI-UTCZA 6.

Editor și redactor resp.: PETRU P. BARIȚIU

Apare în fiecare Sâmbătă

Intemeietorul foi: Dr. E. DĂIANU

Abonați „Răvașul!”

Cu nr. de față »Răvașul« întră în anul al IV. al vieții sale. În pragul noului an, chemăm cu dragoste pe toți cei ce ne înțeleg, să aboneze și să câștige abonați noi la »Răvașul«.

Credincios cărării sale de până acum »Răvașul« va stăruî, din ce în ce tot mai mult, pentru ideile creștine, în viața publică.

Democrația creștină — este și va fi ținta lui, iar devisa-i este: *A înnoi toate întru Christos!*

»Răvașul« este și rămâne **cea mai ieftină foaie românească**, care prin caracterul său cinstit, prin tonul său cumpetat și-a făcut un loc de onoare în presa românească de pretutindeni, și să va născuși neconținut, ca prin stil literar și prin *ilustrațiuni frumoase, de cuprins românesc ori moral, să-și susție bunul nume, de care se bucură.*

Abonamentul rămâne și pentru anul nou tot cel vechiu:

Pe an 3 cor. 20. — În străinătate **6 franci.**

Restanțierii sunt rugați a trimite cu *abonamentul cel nou* și restanțele cele vechi!

Dar de anul nou.

La incheierea foii aflăm, cu deosebită bucurie, că d-l Stroe Belloescu, cunoscutul Român de inimă și mare filantrop, a trimis pentru noua biserică din Cluj suma de o mie (1000) coroane, întru amintirea scumpilor și iubiților sei părinți Stana și Stroe Belolu.

Fapta creștinească a d.-lui Belloescu vorbește de sine în mod petrunzător de dulce. Dumnezeuul Părinților noștri, care înțelege gândurile tainice ale celor ce-l iubesc, să-i răsplătească cu bogatele sale haruri cerești. Ear noi dorim, de anul nou bisericii din Cluj, numai o sută de creștini din neamul românesc ca d-l Belloescu și la anul doar vom putea areta aici, chipul strătucit al noiei biserici române din cetatea Clujului!

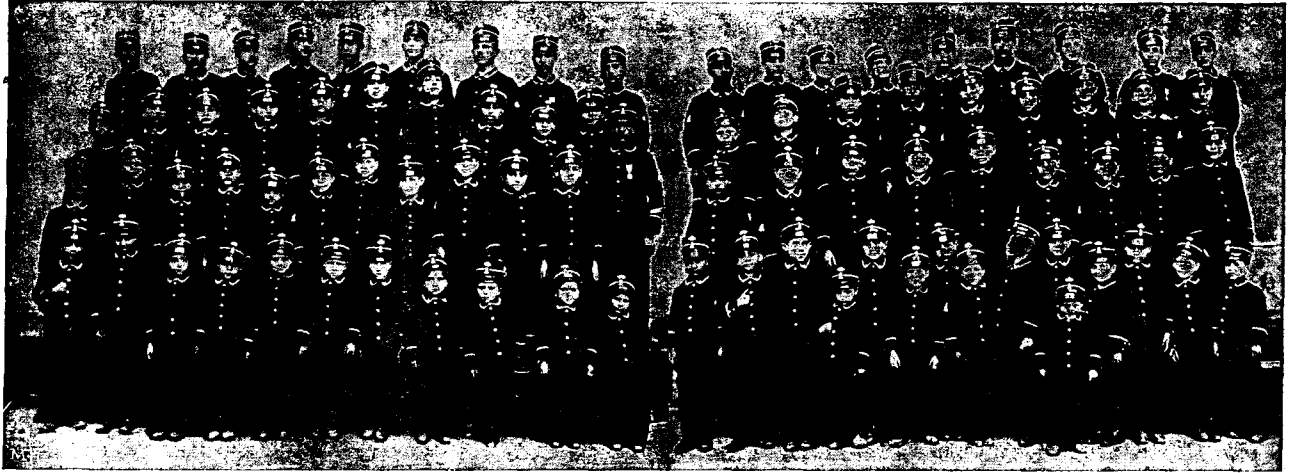
Locul bisericii nouă.

Vestim bucurie mare, care va fi la tot poporul credincios din Cluj și la tot Românul de bine.

Curatorul bisericii noastre din Cluj a cumpărat loc pentru noua biserică, ce este a se zidi în aceasta iiberă regească cetate a Clujului. Anume a cumpărat cele 2 case din piața Szechenyi-ter nri 28—29, cari de câțiva ani au fost ochite pentru copul acesta sfânt.

Casele au fost cumpărate de la vechii proprietari acum doi, ani prin d.l loachim Totoianu,

Elevii institutului Bartolo Longo din Valle di Pompei. Copii celor întemnițați.

Chip din cartea nouă: »Roadele milei creștinești« ce apare în Aiud.

paroch și proprietar în Chișfalău. De la dînsul le a cumpărat biserica, conform însărcinării date de adunarea generală din 9 Aprilie și pe baza hotărîrii luate în ședințele curatoratului din 14 și 24 Novem- bre n. 1905. Contractul s'a încheiat la notarul public în 16 Dec. n. 1905 reprezentând biserica: Parochul protopop Dr. E. Dăianu, curatorul primar Ioan Nestor de Desmir, cassarul bis. noue Vasile Ranta-Buticescu și membrul curatoratului Ladislau Pop. asesor la sedria orfanală. Aprobarea contractu- lui din partea. Prea Veneratului consistor din Blaj s'a dat în ședința din 26 Dec. n. sub n. 8275 — 1905.

Casele cumpărate, vechi case nemeșești, sunt situate în loc foarte potrivit din toate punctele de vedere, având 2 fronturi. Astfel biserica nouă va putea fi așezată la loc central, în ce privește credincioșii, și la loc de frunte în același timp și vederos.

Remâne numai, că acum toate su- fletele să înțeleagă și toate inimile să se deschidă cu dărnicie multă pentru scopul măreț.

Acum ideia bisericii nu mai este o chimă, nu mai este o închipuire a unor idealști, numai e gând frumos în vânt.

Ideia bisericii noue în Cluj s'a în- trupat deja prin dania cea minunată a bunului credincios Ștefan Havași Oășanu. Acum eată, că a prins rădă- cini în pământ, în loc frumos, vezut și apropiat de grosul poporului credincios, numai bani trebuiesc acum, ca să se plătească deplin prețul locului — a- proape 80 de mii va costa cu toate cheltuielile — și să se poată ridica apoi marea zidire, care să arete ce am știut și ce am putut noi românii la în- ceputul veacului a 20-lea și al doilea dela unire.

Toți creștinii buni să-și aducă a- minte în clipite sfinte ale vieții lor de noua biserică din Cluj, trimițându-i câte un dar. Eată o adevărată faptă de anul nou. Eată o creștinească rescum- părare a multelor cheltuieli convențio- nale cu gratulări, anunțuri și altele de acestea.

Rugând pe cetitorii noștri să îm- brățoseze cu căldură cauza bisericii din Cluj, le dorim din inimă:

Anul nou fericit!

Crestături.

— **Poesiile lui Goga** se traduc în ungurește. După Coșbuc este Goga cel dintău poet al no- stru din care poezii unguri gustă cu plăcere. Nu e mirare; Goga la rîndul seu e cel dintău la noi care a tradus, splendid de frumos, un product clasic al literaturii maghiare: »Tragedia omului« de Madach. Trebuie însă să spunem că traduceri- le ungurești din Goga nu se apropie de frumseța traducerii pe care Goga o face din Madach.

De pildă: Révai Károly traduce poesia »Re- întors« alui Goga, și o publică în *Ujság* din Cluj (nr. din 7 Ian. n.) Aci »codru« e tradus cu »erdők rengetegje«, cea ce nu personifică nimic. Iar »mulcomul zvon de patrafire

Ce blând asupra mea-și pogoară
Duoasa lor hirotonire» —

se pierde cu totul în traducerea maghiară.

Ca dovadă punem lângă olaltă aceste 2 strofe din urma: (Poetul zice cătră Codru, bătrânul crai:)

Azi lasă-ți freamătul să-mi pară
Un mulcon zvon de patrafire
Ce blând asupra mea-și pogoară
Duoasa lor hirotonire...
Si spunei vîntului să tacă,
Când va porni de aici la plai:
Că reposatul n'a fost vrednic
De poala ta, bătrîne crai!

Öreg király! Ne zugj hogy képzeldjém;
Tán sóhajtásod égi lehelet?
Mely melabusan ringatóz' fölöttem,
Meggzentelevén elárvult lelkemet.
Ne zugj! de mond meg a dühöngő szélnek,
Mikor a szabad sikra indul el,
Hallgasson ő is, — mert e bűnös lélek
Helyet öledben úgy sem érdemel!

Cât de dulce și frumoasă să simte limba noastră și din aceasta asemănare.

— **Sămănătorul** revelează, prin condeiul cu larg orizont al d.-lui Iorga, scrisese d.-lui Petru Suci, prim colaboratorul nostru. Reproducem aci aceasta notiță, ca o încurajare pentru tinerul nostru colaborator. Iată ce cetim în »Cronica« totdeauna interesantă:

»Cu »Știrile literare« din »Gazeta de Duminecă« de la Șimlău sântem în adevăr pe terenul cinstit al acestui gen, iar nu pe acela al intrigilor și insinuărilor. În n-l 49 al foi se vorbește pe larg și binișor despre d. l. Ciocărlan, căruia-i trimetem această veste cu întrebarea dacă n'a mai aflat răgaz să scrie nimic. Foarte cald și ce spune despre d. Goga. Acel ce scrie această rubrică, iscălește Petru Suci«.

De la același un foarte frumos articol, plin de căldură prietenească, în »Unirea« dir. Blaj, despre d. Gârleanu«.

D-l Suci adaugem noi, și-a făcut pășirea pe terenul literar prin »Răvașul«. Nrul 2 din »Cărțile Săteanului«, intitulat »Păcatele noastre« cuprinde o parte din articolii sei de introducere.

Se caracterizează prin iubire de poporul țeran și prin o mlădioasă, sonoră și verde limbă

